

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 12. december 2013 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Gunst Andersen, Karen-Anke Tørring og Morten Uhrskov Christensen
(kst.) med domsmænd).

23. afd. nr. S-2785-13:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(cpr.nr. *Født 1979*)

(advokat Irene Zehngraff, besk.)

2) T2

(cpr.nr. *Født 1984*)

(advokat Kenneth Tygesen, besk.)

Roskilde Rets dom af 3. september 2013 (9-3300/2013) er anket af T2
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har over for T2 nedlagt påstand om domfældelse
efter anlageskriftet samt skærpelse og har anket dommen for så vidt angår T1
med påstand om domfældelse efter anlageskriftet samt skærpelse.

T1 har kontraanket med påstand om frifindelse i det ikke erkendte
omfang og til dels formildelse.

Sagens oplysninger

Der har under hovedforhandlingen været afspillet to videooptagelser vedrørende afhøringer af **F** den 5. februar og den 13. marts 2013. Der har endvidere været afspillet to private videooptagelser af **F** i 2 spisesituationer.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne viceskatsobducent **V1**, adjunkt **V2**, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne **V3**, **V4**,
psykiater **V5** og af **V6**.

Tiltalte **T1** har supplerende forklaret blandt andet, at ikke alt i gengivelsen af hans forklaring i byretten er korrekt, men "lad det bare være". **T2** begyndte allerede i Polen at slå **F**. **T2** har slået **F**, siden hun var 2 år gammel. Det blev alt sammen klart efter at psykiateren kom ind i billedet. Han anede ikke, hvordan han skulle reagere. Han sagde noget flere gange, men det hjalp ikke. Han har ikke talt med politiet herom, for man angiver ikke sin familie. Han tog billedet, hvor **F** brændte sig under foden, og videoerne, hvor **F** spiste ved bordet for at kunne dokumentere **F**'s opførsel. Det er ikke kun ham, der har taget disse billeder, det har hans kone også.

F har været til både en psykolog og psykiater, men han måtte ikke komme med, for han er ikke **F**'s biologiske far. Det er hans kone, der har talt med dem. Han har ikke i Danmark fortalt nogen, at **F** blev slået, men hans mor er bekendt med det. Det skete, når **F** havde tirret sin mor. Det var ret tit. Han så to gange, at **F** blev slået med et kabel, det var to gange den 31. januar 2013 og én gang tidligere. Normalt slog **T2**

F i ansigtet med flad hånd. Han arbejdede meget, så han har hørt om det, når **T2** ringede og fortalte om konflikterne. Han sagde, at man ikke skulle slå barnet, men søge hjælp hos specialister. Derfor gik de til psykolog og psykiater i Polen. **T2** har sagt, at hendes datter var i Polen hos hans mor fra september 2011 og til april 2012. Det er ikke sandt. Hun befandt sig dengang hos sin bedstefar. Han kan forevise en erklæring fra en skole i Polen, der ligger i den by, hvorfra **T2** stammer. Efter denne erklæring skulle

F have gået i skolen fra den 3. oktober 2011 til den 2. april 2012. Det var der, hvor **T2**'s far boede. Han fastholder, at han kun har slået **F** den 31. januar 2013. Han har ikke slået hende før. Når han havde tid, var han sammen med **F**. Han har som-

metider kørt på udflugter sammen med F. De har sammen besøgt forskellige slotte, legepladser og indkøbscentre. Under sådanne udflugter har F fortalt, at hendes mor slog hende, og sagt, at hun hellere ville være sammen med ham. Han havde et bedre forhold til F, end moderen havde. I oktober 2012 skrev han F op i en karateklub, men i december måtte han tage hende ud af klubben, fordi hun ikke havde lyst til at dyrke karate. Da F blev sendt til Polen første gang, var T2 gravid, og F gik hende på nerverne. F blev anbragt hos tiltaltes mor. Hun var der i to måneder. Tiltaltes mor er pædagog. T2 valgte at føde i Polen, for der får man penge i forbindelse med en fødsel, og det gør man ikke i Danmark. Hans mor har foreslået, at de skulle søge råd hos en psykiater eller en psykolog. T2 bestemte, at det skulle være en psykolog. Psykologen bestemte, at F skulle opholde sig hos T2's familie. F fik medicin fra september til oktober, hvor de kontaktede en psykiater i . Psykiateren oplyste, at medicinen ikke kunne udleveres i Danmark. Pillerne blev taget fra F. F tabte kontakten til virkeligheden. Han opfordrede T2 til at søge et arbejde, men hun lo og sagde, at hun fik penge fra kommunen. Han tjente på det tidspunkt ikke penge. Det er hans opfattelse, at T2 har indoktrineret F, og at det er grunden til, at hun på videoen siger, at han har slået hende.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke turde gribe ind overfor den vold, som T1 udøvede mod F. Hun var bange for selv at få samme behandling. Selvom hun vidste, det var værre for et barn at blive udsat for vold, greb hun ikke ind. Der var en episode med en træliste i 2011, og siden den og indtil midten af december var det nogenlunde i orden, men så begyndte det at eskalere, og det kulminerede den 31. januar 2013. Det var den værste dag. Hun var meget bange. Hun frygtede for både sit eget og F's liv. Hvis det havde været i Polen ville myndighederne ikke have grebet ind. De ville være kommet, men være kørt igen. Hun levede med det håb, at det ville blive bedre, og det var grunden til, at hun ikke søgte hjælp hos venner i Danmark.

Vidnet vicestatsobducent VI har supplerende forklaret blandt andet, at frisk vold er vold, der er udøvet inden for 24 timer. Det er imidlertid ikke til at sige, om en læsion er tilføjet 16 eller 32 timer før besigtigelsen. Oplysningerne kommer blandt andet fra undersøgtes mor, der selv er blevet undersøgt i forbindelse med sagen. Det er skadernes antal, sværhedsgrad, alder og placering, der fører til konklusionen "battered child syndrome". Der blev i blodprøverne konstateret forhøjet kreatinkinase, hvilket tyder på muskellæsioner. Det kan objektivt ses, at det må have været ømt.

Vidnet adjunkt V2 har supplerende forklaret blandt andet, at F var øm ved berøring i de områder, hvor der var underhudsblødninger. Hun havde imidlertid et normalt bevægemønster på trods heraf. Man kunne få det indtryk, at hun var vant til at have ondt. Sammenlignet med andre børn var hendes reaktion mindre udtalt, end man normalt ville forvente. Da hun efter undersøgelsen skulle tage sine joggingbukser på, mistede hun balancen og landede på ballerme på en stol. Hun jamrede sig lidt, men bed tænderne sammen. Hun græd ikke. Vidnet undrede sig lidt over det, hun ville nok have forventet en mere udtalt reaktion. Reaktionen skal måske ses i lyset af, at der var mange tilstede og situationen var uvant for F.

Vidnet V3 har forklaret blandt andet, at han har arbejdet sammen med T1 i 5 år. De var kollegaer, men også venner. Han har været med T1 i Polen. Han er kommet en del i T1's hjem. I perioder var det flere gange om ugen, at han kom forbi. De bor 500 m fra hinanden. Han har også besøgt T1, hvor resten af familien var til stede. Han oplevede dem som andre familier, men selvfølgelig kunne han ikke forstå, hvad de sagde, når de talte indbyrdes, men samtalen foregik i almindeligt toneleje. Sidste gang han så T1 var før jul 2012, hvor vidnet kom forbi med en gave fra firmaet. Han var der kun kortvarigt ved den lejlighed.

Vidnet V4 har forklaret blandt andet, at han har kendt T1 i tre år. De lærte hinanden at kende gennem sprogskolen, hvor de gik om lørdagen. Han har besøgt T1 3-4 gange. Det var løbende over deres bekendtskab. Sidste gang, han var på besøg hos T1, var i november eller december 2012. De gange han har været der, var T1's kone og to børn også tilstede. Han har ikke spist hos dem. Han har ikke registreret nogen dårlig stemning i T1's hjem.

Vidnet psykiater V5 har forklaret blandt andet, at hun er ansat som børne- og ungdomspsykiatrisk læge på sygehus, og at F har været til undersøgelse der. Vidnet har måttet læse sagen op til i dag, for hun kunne ikke huske den. Første gang hun så F var i november i 2012, hvor F var blevet henvist af en læge. Det fremgik, at der var problemer med at spise og F havde mange konflikter i skolen. F, moderen og stedfaderen kom til samtale med vidnet og en afdelingssygeplejerske, X. Forældrene beskrev en problematisk adfærd og fortalte, at der var mange konflikter med F. Som eksempler nævnte de, at F for eksempel kunne

sætte ild på stedfars seng, at hun havde ødelagt sin stedfars bil, at hun kunne lide onde ting, at hun kunne lide at se andre børn slås, hun kunne kaste op efter egen beslutning og at hun spiste afføring. Forældrene fortalte, at **F** var misundelig på sin lillesøster, og at hun ikke kunne mærke smerte. Forældrene fortalte også, at **F** havde forsøgt at kvæle sin lillesøster, og at hun kun havde lidt forståelse for andre. Vidnet fik mistanke om spiseforstyrrelse og om autisme.

V6 har forklaret, at hun kommer fra Udviklingscenter , der hører under kommunen. Hun har kommunens samtykke til hendes fremmøde. **T2** og de to børn har det godt. Den store pige går i skole og den lille i institution. **T2** går på sprogskole. **T2** vil få en bolig gennem kommune indenfor en overskuelig periode. De arbejder sammen med **T2** om at udarbejde et CV for hende og om at få tilrettelagt et uddannelsesforløb for hende. Kommunen vil være bag hende så langt, det måtte være nødvendigt, også selvom **T2** og børnene må flytte.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldige som fastslået i byrettens dom.

Straffen for tiltalte **T1** , der fastsættes efter de i byrettens dom nævnte bestemmelser, forhøjes til fængsel i 1 år og 9 måneder. Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på de samme momenter som byretten.

Straffen for tiltalte **T2** , der fastsættes efter de i byrettens dom nævnte bestemmelser, forhøjes til fængsel i 9 måneder, idet landsretten herved har lagt vægt på grovheden og varigheden af den udøvede vold, mishandling og tvang, som tiltalte i sin egenskab af mor og indehaver af forældremyndighed over **F** burde have grebet ind over for i hvert fald, da forholdene forværredes i begyndelsen af december 2012.

Idet landsretten af de af byretten anførte grunde tiltræder, at udvisning ikke for nogen af de tiltaltes vedkommende kan antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, eller i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tager landsretten i medfør af de i byretsdommen citerede bestemmelser, samt udlændingelovens § 32, stk. 2, de af anklagemyndigheden nedlagte påstande om udvisning af de tiltalte til følge.

Indrejseforbuddets længde fastsættes for tiltalte T1 efter udlændin-
gelovens § 32 stk. 2, nr. 3 og for tiltalte T2 efter udlændingelovens § 32,
stk. 2, nr. 1.

Der findes ikke grundlag for at gøre udvisningerne betinget.

Henset til den periode volden har været udøvet i og i øvrigt af de i byretsdommen anførte
grunde stadfæster de juridiske dommere afgørelsen om tortgodtgørelse i medfør af erstat-
ningsansvarslovens § 26, stk. 3.

Dommens bestemmelse om konfiskation tiltrædes.

Tiltalte T1 har været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T1 og T2 stadfæstes
med den ændring at, T1 straffes med fængsel i 1 år 9 måneder og at
T2 straffes med fængsel i 9 måneder. Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis
tiltalte T2 ikke begår noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig
dom.

De tiltalte udvises af Danmark.

Tiltalte T1 pålægges indrejseforbud i 12 år.

Tiltalte T2 pålægges indrejseforbud i 4 år.

Fristen for indrejseforbudene regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen
eller udsendelsen.

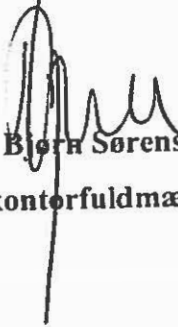
De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, idet de dog for så vidt angår
forsvarersalær hver alene hæfter for salæret til egen advokat.

Tiltalte T1 skal inden 14 dage til F, c/o advokat Nina Nielsen,
, , betale 20.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 1. august 2013.

Tiltalte T2 skal inden 14 dage til F, c/o advokat Nina Nielsen,
, , betale 10.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 1. august 2013.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 17. december 2013

Bjørn Sørensen
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 3. september 2013.

Retten nr. 9-3300/2013

Politiets nr. 1200-73251-00005-13

Anklagemyndigheden
mod

T1
cpr-nummer Født 1979

T2
cpr-nummer Født 1984

Arrestantsag

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 21. august 2013.

T1 og T2 er tiltalt for

1.
a.

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1, og trusler efter straffelovens § 266,

ved én gang omkring juli måned 2011 samt i perioden fra april 2012 til den 30. januar 2013 på bopælen, i , i forening at have udsat deres biologiske datter og steddatter F , født den 18. august 2005, for legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling samt trusler, idet tiltalte T1 adskillige gange i perioden:

- tildelte hende slag med flad og knyttet hånd i hovedet og på kroppen,
- sparkede hende på hovedet og kroppen adskillige gange,
- tildelte hende slag i hovedet med bøger,
- tildelte hende slag på hænderne og kroppen med en kagerulle, metalstoleben og en ledning,
- brændte hende flere steder på kroppen med en lighter,

- tog halsgreb på hende, samt
- holdt en kniv mod F og udtalte "jeg slår dig ihjel" eller lignende, hvilket var egnet til, at skabe frygt for hendes liv, helbred eller velfærd,

hvilket tiltalte T2 var vidende om, og til dels også overværede og lod passere, ligesom T2 i enkelte tilfælde selv tildelte F slag med knyttet hånd.

b.

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1,

ved i løbet af eftermiddagen den 31. januar 2013 og morgenen den 1. februar 2013 på bopælen, i , at have udsat F for legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, idet tiltalte T1 :

- tildelte F flere slag på kroppen med et metalstoleben, imens hun lå ned,
- slæbte hende rundt på adressen, imens han tildelte hende slag i hovedet med flad og knyttet hånd,
- smed hende ned på gulvet, hvor tiltalte slog og sparkede hende adskillige gange på kroppen,
- tildelte hende adskillige slag på kroppen med en ledning,
- tildelte hende flere slag med en gaslighter og brændte hende flere gange, herunder 4 gange på ballen,
- tildelte hende flere slag i hovedet med en bog,

hvilket alt forårsagede adskillige underhudsblødninger på kroppen og flere 2. grads forbrændinger på ballen, hvilket tiltalte T2 var vidende om, og til dels også overværede og lod passere.

2.

begge tiltalte

ulovlig tvang efter straffelovens § 260, nr. 1,

ved i perioden fra april 2012 til den 1. februar 2013 ca. kl. 16.20 på bopælen, i , i flere tilfælde, i forening ved trussel om vold, at have tvunget F til at spise sit eget opkast, samt brænde sig selv under fødderne med en lighters, hvilket T2 overværede eller var vidende om og lod passere.

3.

T1 :

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1.

ved i perioden fra omkring juli 2011 til den 1. februar 2013,

i , i flere tilfælde at have udsat T2 : for legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, idet tiltalte til- delte T2 adskillige slag og spark på kroppen og i hovedet.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af 4 stoleben, 2 børnebøger, 1 strygejern, 1 kagerulle, 1 sort lighter og 1 sort ledning, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 24, nr. 2, jf. § 32, stk. 2, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig.

Ingen af de tiltalte har bemærkninger til konfiskationspåstanden.

Advokat Nina Nielsen har på vegne F påstået, at de tiltalte hver skal betale 60.000 kr. i tortgodtgørelse til F .

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne vicesstatsobducent V1 og retspatolog V2

De afgivne forklaringer er ikke optaget i retsbogen og gengives ikke i dommen, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 4.

Der har endvidere været afspillet to videooptagelser vedrørende afhøringer af F den 5. februar og den 13. marts 2013.

I en erklæring vedrørende personundersøgelse af F hedder det bl.a.:

"KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 01-02-2013, kl. 20.30 af F ... fandtes en efter det oplyste 7-årig pige, som forekom let nedtrykt. Undersøgte var opmærksom og fortalte relevant og alderssvarende om det passerede. Undersøgte medvirkede villigt ved undersøgelsen.

Der fandtes ingen punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, i øjenlågshuden, i ansigtshuden i øvrigt, i huden bag ørerne eller i mundslimhinden.

Af tegn på vold påvistes talrige og udbredte underhudsblødninger og hudafskrabbinger i panden, på begge arme og hænder, begge skuldre, ryggen, lænden, på sædebaldene, begge hofteregioner og begge lår. Sædebaldene var desuden med udtalt blødning i bløddelene samt hævelse. Disse læsioner var af varierende alder, men overvejende friske eller af nyere dato, opstået ved let moderat stump vold.

Læsion 1 kan meget vel være opstået, som i sagen oplyst, ved krads.

Læsionerne 5-9 og 12 kan være opstået, som i sagen oplyst, ved slag med en afrundet, aflang genstand, for eksempel en kagerulle, mens læsion 10 kan være opstået, som i sagen oplyst, ved slag med en stump genstand med et mindre overfladeareal, for eksempel enden af en kagerulle.

Læsion 15 og 16 var ukarakteristiske men kan være opstået som i sagen oplyst, ved kast fra en vis højde.

Læsion 21 var karakteristisk for slag med en aflang, smal genstand og kan være opstået, som i sagen oplyst, ved slag med stoleben eller anden aflang genstand.

Læsion 22 indeholdt læsioner, især 22a., 22b. og 22c., som var karakteristiske for slag med aflang, buet genstand og kan meget vel, som i sagen oplyst, være opstået ved flere slag med ombukket kabel eller ledning. Disse karakteristiske læsioner, 22a., 22b. og 22c., var alderssvarende og havde indbyrdes skiftende retninger og kan meget vel være opstået ved forskellige lejligheder og på forskellige tidspunkter.

Den påviste udtalte underhuds- og bløddelsblødning med bløddelshævelse af sædebaldene (læsion 22) var frisk, opstået ved moderat stump vold, meget vel ved slag med genstand. Det kan ikke udelukkes at eventuelle ældre læsioner i området blev skjult af de omfattende friske læsioner.

Af yderligere tegn på vold påvistes fire sår på venstre sædebalde. Disse læsioner var friske, og kan være 2. grads forbrændinger, opstået som i sagen oplyst, ved forbrænding med flamme fra lighter.

Derudover påvistes af tegn på vold underhudsblødninger på ryggen, højre og venstre skulder, højre knæ og venstre lår. Disse læsioner var af ældre dato, opstået ved let til moderat stump vold, og kan være opstået ved slag.

Derudover påvistes af tegn på vold slimhindeafskrabbning i mundslimhinden og en underhudsblødning på begge fodrygge. Disse læsioner var af nyere dato, opstået ved stump vold og kan meget vel være opstået på den i sagen oplyste måde ved bid og tryk fra fodtøj.

Der påvistes ingen tegn på sygdom.

Samlet må det således konkluderes, at der ved undersøgelsen er påvist et omfattende antal læsioner af varierende alder, som det typisk kan ses ved battered child syndrome (børnemishandling).

..."

Den erklæring vedrørende personundersøgelse af T2 er anført bl.a.:

"KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 01-02-2013, kl. 19.35, af T2, ... fandtes en efter det oplyste 28-årig kvinde med udseende svarende til alderen. Undersøgetes ernæringstilstand var under middel og hun fremstod afmagret. Undersøgte forklarede relevant og beredvilligt om hændelsen og fremstod med sænket stemningsleje. Undersøgte forekom ikke påvirket af alkohol, medicin eller euforiserende stoffer.

Af tegn på vold påvistes underhudsblødninger på højre albue og over højre hoftebenskam. Disse læsioner var friske, opstået ved let stump vold, meget vel som i sagen oplyst ved slag og spark.

Af yderligere tegn på vold påvistes underhudsblødninger på venstre lår, på ryggen og på højre sædebalde. Disse læsioner var af ældre dato, opstået ved let til moderat stump vold, meget vel som i sagen oplyst ved slag og spark."

Personlige oplysninger

Tiltalte T1 er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har vedstået de oplysninger om sine personlige forhold, der fremgår af en personundersøgelseserklæring af 29. maj 2013 og har supplerende forklaret, at han har yderligere en datter og resten af sin familie i Polen. Han er fortsat gift med medtiltalte men ønsker skilsmisse.

Af en udtalelse af 1. august 2013 fra Udlændingestyrelsen fremgår blandt andet:

"Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt fængsel i ikke under 1 år og 3 måneder..

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

...

Længden af T1's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 23. marts 2010, hvor pågældende senest blev meddelt registreringsbevis ved Statsforvaltningen.

...

T1 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 2 år og 10½ måned.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, eller § 24, nr. 2.

...

Vedr. Polen

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger finder, at der er risiko for, at den pågældende vil blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Polen, eller for at T der vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingestyrelsen skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Udlændingestyrelsen skal endelig henlede opmærksomheden på Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004's artikel 28 som vedlægges i kopi.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 1 år og 3 måneders varighed, sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

...."

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra 1. februar 2013.

Tiltalte T2 er ikke tidligere straffet.

Af en personundersøgelseserklæring fremgår, at T2 er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom eventuelt med vilkår om samfundstjeneste.

Af en udtalelse af 1. august 2013 fra Udlændingestyrelsen vedrørende T2 fremgår blandt andet:

"Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 4-6 måneders fængsel.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

...

Længden af T2's lovlige ophold i relation til

udvisningsbestemmelserne regnes fra den 18. juli 2011, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1. T2 har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 2 år.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, eller § 24, nr. 2.

...

Vedr. Polen

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T2 uden for de i § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger finder, at der er risiko for, at den pågældende vil blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Polen, eller for at T2 der vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som hun måtte blive dømt for i Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingestyrelsen skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EOS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Udlændingestyrelsen skal endelig henlede opmærksomheden på Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004's artikel 28 som vedlægges i kopi.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4-6 måneders varighed, sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

...

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold Ia (begge de tiltalte):

På grundlag af T2's F/s troværdige forklaring, der støttes af tiltalte T1's forklaring, er det bevist, at tiltalte T1

én gang omkring juli måned 2011 samt i perioden fra december 2012 til den 20. januar 2013 gentagne gange udøvede vold mod **F** samt truede hende som beskrevet i anklageskriftet, idet det dog ikke findes bevist, at han slog hende i hovedet med bøger eller sparkede hende i hovedet. Retten finder, at volden på grund af de anvendte redskaber og det tidsrum, hvori volden er udøvet, med rette er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

På grundlag af **F's** forklaring er det endvidere bevist, at **T2** i flere tilfælde overværede voldsudøvelsen og i enkelt tilfælde selv slog **F**, idet det dog ikke er bevist, at der var tale om et knyttnæveslag. Det lægges endvidere til grund, at hun udøvede volden under tvang fra tiltalte **T1's** side.

Forhold 1b (begge de tiltalte):

På grundlag af **F's** troværdige forklaring, der støttes af de lægelige oplysninger i sagen og til dels af tiltalte **T2's** forklaring, er det bevist, at tiltalte **T1** den 31. januar og den 1. februar 2013 udøvede vold mod **F** som beskrevet i anklageskriftet, idet det dog ikke findes bevist, at han sparkede hende på kroppen. Retten finder, at volden på grund af de anvendte redskaber og den samlede voldsudøvelses karakter af mishandling med rette er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

Det findes endvidere bevist, at **T2** overværede i hvert fald dele af denne voldsudøvelse.

Forhold 2 (begge de tiltalte):

På grundlag af **F's** forklaring findes de tiltalte i dette forhold skyldige som beskrevet i anklageskriftet.

Det lægges således til grund, at tiltalte **T2** i alle de ovenstående forhold var vidende om de overgreb, som medtiltalte udsatte **F** for uden at gribe ind, hvilket hun som mor til **F** havde en særlig anledning til. Hun kan således straffes efter de i tiltalen rejste bestemmelser ved at have undladt at stoppe overgrebene. Retten finder dog ikke, at forholdene kan antages at være begået "i forening" med medtiltalte, idet **T2** undlod at gribe ind tidligere end hun gjorde af frygt for **T1's** reaktion.

Forhold 3 (**T1**):

På grundlag af **T2's** forklaring, der støttes af de lægelige oplysninger og af **F's** forklaring, er det bevist, at tiltalte i perioden fra december 2012 til den 1. februar 2013 udøvede vold mod **T2** som beskrevet i anklageskriftet, hvilket henset til tidsrum-

met med rette er betegnet som mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1.

Vedrørende

T1

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 266, og § 260, stk. 1.

Retten har lagt vægt på navnlig volden mod F, som findes særdeles grov henset til tidsrummet, hvori forholdene blev begået samt de enkelte forholds karakter, herunder at der blev anvendt redskaber til at slå med samt en lighter til at påføre barnet forbrændinger. Retten har endvidere tillagt det skærpene betydning, at barnet var i de tiltaltes varetægt og helt forsvarsløs over for overgrebene.

Vedrørende

T2

Straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 266, og § 260, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten har lagt vægt på, at T2 som mor til F burde have grebet ind langt tidligere end sket, men har anset det som en formildende omstændighed, at hun selv blev udsat for vold fra medtiltaltes side og således handlede under pres fra hans side.

Retten tager udvisningspåstanden vedrørende tiltalte T1 til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, da udvisning ikke kan antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, eller at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Retten har herved navnlig lagt vægt på tiltaltes relativt kortvarige ophold i Danmark og hans ringe tilknytning til landet.

Retten tager udvisningspåstanden vedrørende tiltalte T2 til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, da udvisning ikke kan antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, eller at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Retten har herved navnlig lagt vægt på tiltaltes relativt kortvarige ophold i Danmark og hendes ringe tilknytning til landet.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 1, nr. 1, med undtagelse af et strygejern, der ikke er omfattet af tiltalen.

For retsformandens bestemmelse tages påstanden om tortgodtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, til følge som nedenfor bestemt, idet retten herved har lagt vægt på, at den udøvede vold, herunder

moderens manglende indgriben, må have medført alvorlig angst og utryghed hos barnet med risiko for psykiske mén til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 6 måneder. Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte T2 ikke begår noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

De tiltalte udvises af Danmark.

Tiltalte T1 pålægges indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte T2 pålægges indrejseforbud i 4 år.

Fristen for indrejseforbudene regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Hos de tiltalte konfiskeres 4 stoleben, 2 børnebøger, en kagerulle, en sort lighter og en sort ledning.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte T1 skal inden 14 dage til F c/o advokat Nina Nielsen, , betale 20.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 1. august 2013.

Tiltalte T2 skal inden 14 dage til F c/o advokat Nina Nielsen, , betale 10.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 1. august 2013.

Jørgen Lougart

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEN I ROSKILDE, den 11. september 2013

Maria Stege
kontorfuldmægtig